[ఐదవ భాగము]

"ఎ... ర్ర... మ... ను... షు... లు..." క్రోధంగా గొణిగాడు వృద్ధ నాయకుడు.

"ఈ తిమింగలం మాక్కావాలి." దర్పంగా అరిచాడు కత్తిలా చెయ్యెత్తి ఎర్రమనుషుల పడవలోంచి ఓ వ్యక్తి.

అతని భుజానికీ, నడుం చుట్టూ తోలు పట్టకాలున్నాయి. కళ్ళ చుట్టూ ఎర్ర రంగు వేసుకున్నాడు, భయంకరంగా.

ఎత్తయిన విగ్రహం.

కర్కశమైన కళ్ళు.

ఛాతి నగ్నంగా ఉంది రంగుల్తో, మెడలో దంతాల గొలుసు.

ముప్ఫయి ఏళ్ళకంటె ఎక్కువ ఉండదు అతని వయస్సు. బహుశా, అతనే ఎఱ్ఱమనుషుల నాయకుడై వుండాలి!!

"ఎవరు వాళ్ళు?" అడిగేను నాయకుణ్ణి, ఆశ్చర్యంగా, అతని ప్రక్కగా జేరి. నాయకుడు కొంచెం డీలా పడి పోయినట్లు ముఖం పెట్టాడు.

"మిజూరా! (మేజర్ అనలేక నన్ను అలా పిలుస్తాడు నాయకుడు). ఎఱ్ఱమనుషులు మా జాతికి ఆగర్భ శత్రువులు. మన దీవికి పశ్చిమంలో ఓ దీవివుంది. ఎఱ్ఱమనుషుల దీవి అని పిలుస్తాం దాన్ని. తాము ఎఱ్ఱగా, అందంగా ఉన్నామని వాళ్ళ గర్వం. దేవత పుత్రులమని చెప్పుకుంటారు. వాళ్ళు మమ్మల్ని ఎప్పుడూ బానిసల్లా చూడడానికి ప్రయత్నిస్తారు.

మేము తిమింగలాల వేటకు ఎప్పుడొచ్చినా మేం వేటాడిన దాన్ని దొంగలించుక పోతారు. అలా ఎన్నోసార్లు పోరాటాలు జరిగాయి. ఎంతో మంది మా జాతి మనుషులను కోల్పోయాను యుద్ధంలో. వారం రోజులకు ఉపయోగపడే తిమింగలాన్ని మేము ప్రాణాలను తెగించి, పోరాడి నెగ్గుకుంటే ప్రతిసారి వారు క్రూరంగా దోచుకోవటం జరుగుతోంది.

కొండ దేవత మా మొరాలకించటం లేదు. ఆహారం దక్కకపోగా, ఎప్పుడూ యిద్దరు ముగ్గురితో ప్రాణాలు దక్కించుకొని పారిపోవటం జరుగుతోంది. ప్రతి పోరాటంలో యిలా, నాజాతి మనుషులను కోల్పోతే యిక కొద్ది రోజుల్లో నా గూడెం మనుషుల్ని వారికి బానిసలుగా అప్పచెప్పి నేను దేవత ఎదురుగా పొడుచుకుని ప్రాణం విడుచుకోవాల్సి వస్తుంది," అన్నాడు రుద్ధ

కంఠంతో వృద్ధ నాయకుడు.

నా చెయ్యి నాయకుడి భుజంమీద పడింది.

"నాయకా! సముద్రం మీద దిక్కు లేని చావు చావకుండా, మమ్మల్ని ఆదరించేవు. ఎల్లమనుషులకు నేను బుద్ధి చెబుతాను. కాని పోరాటం జరిగే కాస్సేపూ నా ఆజ్ఞలు నీ మనుషులంతా స్వీకరించాలి. అమలుపరచాలి."

"మిజోరా! నీమీద నాకు నమ్మకం వుంది. నాగూడెం మనుషులంతా నిన్ను అభిమానిస్తున్నారు," అంటూ చెప్పమన్నట్లు చూసాడు నాయకుడు.

"సాధారణంగా మీ పోరాటం ఎలా సాగుతుంది?" అడిగేను.

"ముందు పోరాడ్డానికే ఇరు పక్షాలూ నిర్ణయించుకుంటాం. పడవలు ఎదురెదురుగా వస్తాయి. ఈటెలు విసురుతూ యుద్ధం చేస్తాం. చచ్చిన వాడల్లా సముద్రంలో పడతారు."

రెండు ఆటవికుల పక్షాలకీ పథకాలు రూపొందించే విజ్ఞత లేదని తెల్సిపోయింది నాకు.

"శాన్యోరా! బైనాక్యులర్స్ సహాయంతో చూసి చెప్పూ. ఎల్ల మనుషులెంత మంది వుంటారు?" అడిగేను.

ఆమె బైనాక్యులర్స్ కళ్ళముందు పెట్టుకుంది.

"40 మంది" అంది శాన్యోరా. "మన బలగం ముప్పై."

"తూటాలెన్నున్నాయి?"

"పాతిక భయంకర్! కాస్త ఆలోచించు. అవి ఖర్చు పెట్టేస్తే భవిష్యత్తులో కష్టాల్లో పడతాం!" అంది శాన్యోరా.

"పొదుపుగా వాడతా" అన్నాను.

"నల్ల ముద్దులూ!...మర్యాదగా తిమింగలాన్ని అప్ప గిస్తారా? ఈటెలు మీ గుండెల్లో నాటడం ప్రారంభించ మంటారా?" రెండు చేతులూ నోటి చుట్టు పెట్టి పొలికేక పెట్టాడు ఎఱ్ఱమనుషుల నాయకుడు.

వృద్ధ నాయనుడి ముఖంలో ఎక్సైట్ మెంట్ కన్పడు తోంది.

"నాయకుడా! మన దగ్గర మందమైన చెక్క లున్నాయా? వాటిని పడవ పొడుగునా మనం అడ్డు పెట్టుకోవాలి. శత్రువుల ఈటెలు వాటికి తగిలి క్రిందకు రాలిపోతాయి," అడిగాను.

నాయకుడి ముఖం వికసించింది.

"మిత్రోరా! ఆ వుపాయం మాకింతవరకూ తట్టలేదు. క్షణంలో ఆ ఏర్పాటు చేస్తాను," అంటూ వెనుదిరిగాడు.

"మన బలగంలో గజయీతగాళ్ళు నలుగురు కావాలి," అన్నాను. నాయకుణ్ణి ఆపి.

"ఉన్నారు చేపల్లా జారుతూ మాయమౌతారు. ఏం?"

"తర్వాత చెప్తాను. యుద్ధానికి సిద్ధం కండి" అన్నాను గంభీరంగా. కొద్ది క్షణాల్లో ఆ నిశ్చల సముద్రం మీద పోరు జరగబోతుంది.

మా పడవలోంచి ఓఆటవికుడు నిలబడి బలంగా కొమ్ము బూరా ఊదాడు.

అదే యుద్ధ సంకేతం!!

*　　　*　　　*

"హాయిరే, ముసలిపీనుగా! గతంలో తిన్న దెబ్బలు మర్చిపోయావ్. ఇద్దరు కొత్తమనుషులు కనపడుతున్నారు

వారి అండ చూసుకోనా నీ ఆశ? మరోసారంటూ పోరాటం లేకుండా ఈసారి నీతలకాయ వేరు చేసి చంకలో పెట్టి పట్టుకుపోతాను,'' పరిహాసంగా నవ్వుతూ అరిచాడు ఎఱ్ఱ మనుషుల నాయకుడు.

అతను సైగ చేస్తూ చెయ్యి గాలిలో విసిరాడు. అంతే! అటువైపునుంచి రివ్వున ఈటెలు గాలిలోకి లేచాయి. రెండు వైపులనుంచీ పోరు భీకరంగా సాగుతూంది. ఈటె లెగురుతున్నాయి. పడవ చుట్టూ ఏర్పాటు చేసిన కొయ్య కవచం కొంతవరకూ శత్రువుల ఈటెలను పడగొడుతోంది.

శాన్యోరా, నేను రెండు కొయ్య స్తంభాల వెనుక కవర్ తీసుకున్నాం. తుపాకీ ఎక్కుపెట్టి ఎఱ్ఱమనుషుల నాయకుడి పక్కగా వున్న మరో వ్యక్తికి గురిపెట్టాడు.

''ఢన్''మంది తుపాకీ. అతను కెవ్వున అరుస్తూ నీటిలో పడ్డాడు.

''భయంకర్!'' అని అరుస్తూ చటుక్కున స్తంభం వెనక్కి లాగింది శాన్యోరా.

ఎఱ్ఱమనుషుల నాయకుడు విసిరిన ఈటె రివ్వున ఎగిరి స్తంభంలో నాటుకుంది.

కొద్దిలో అపాయం తప్పింది.

''భయంకర్! లెట్ మి హేవ్ ఛాన్స్. ఐ విల్ ష్యూట్ దట్ బాస్టర్డ్!'' అంటూ తటాలున నాచేతిలో తుపాకీ లాక్కుని ఎఱ్ఱమనుషుల నాయకుడికేసి గురిపెట్టింది శాన్యోరా.

అది గమనించి అవతలి పడవలోని నాయకుడు చటుక్కున తప్పుకోవడం, శాన్యోరా పేల్చడం ఒకేసారి జరిగింది.

గురి తప్పి అతని ఎడమభుజంలో దిగబడ్డాయి రెండు తూటాలు. వృద్ధనాయకుడు అది గమనించి, ఎగిరి గంతేసినంత పని చేశాడు. పదిహేను నిముషాలు గడిచాయి. అప్పటికి మా బలగంలో అయిదుగురు మరణించారు.

ఇద్దరు గాయపడ్డారు.

ఈటెలు ఎగురుతూనే వున్నాయి! శత్రువులు పదిమంది చచ్చిపడినట్లు అంచనా వేశాం. ఎఱ్ఱమనుషుల నాయకుడు వెఱ్ఱెత్తిపోయి తన మనుషులికి ఆజ్ఞలు జారీ చేస్తున్నాడు. నాయకుడు కుడిచేత్తో ఈటెలు విసురుతూనే వున్నాడు.

వృద్ధనాయకుణ్ణి వెనక్కి లాగాను. "నేనిచ్చిన విస్కీ బాటిల్ ఇప్పుడు నీదగ్గరుందా?" అడిగాను ఆతృతగా.

"దేనికి? సగం తాగేశాను" అన్నాడు విస్కీ బాటిల్ తల వెనుకనుంచి తీస్తూ.

"ఫర్వాలేదు. చూస్తూవుండు!"

చకచకా అయిదు ఈటెలు తీసాను. వాటి మధ్య భాగంలో నాచొక్కా చింపి గుడ్డపేలికలు చుట్టాను. వాటిని విస్కీతో తడిపి వెలిగించాను. ఇప్పుడు ఈటెల మధ్యభాగాలు కాగడాలా మండుతున్నాయి.

"నాయకా! నాకు ఈటెలు విసరడం రాదు. ఇవి అవతలి పడవలో మధ్యభాగంలో పడే ఏర్పాట్లు చెయ్యి" అన్నాను అయిదూ అతని కందిస్తూ.

విషయం అర్థం అయిన నాయకుడు కేరింతలు కొట్టాడు.

మండే ఈటెలో ఒకటి తను తీసుకుని మిగతా నాలుగు ఆటవికులకిచ్చాడు.

సరిగ్గా ఒకేసారి అయిదు ఈటెలు ఎఱ్ఱమనుషుల మధ్య నాటుకున్నాయి.

కెవ్వున ఆర్త నాదాలు వినిపించాయి. రెండు ఈటెలు ఇద్దరి గుండెల్లోంచి దూసుకుంటూ పోయి ఆ రంధ్రాల్ని మంటల్లో కాల్చేస్తున్నాయి. మరో మూడు పడవ మధ్యలో పడి ఎఱ్ఱమనుషులు నడుం వద్ద ధరించిన బొచ్చు చర్మాలను "భగ్గున" అంటించాయి. పడవ మధ్యలో మంటలు రేగుతున్నాయి! పిచ్చి కేకలు వేస్తూ చిందులు త్రొక్కసాగారు ఎఱ్ఱమనుషులు. మండే ఈటెల్ని ఆర్ప టానికి సముద్రంలో తప్ప, లోపల కావాల్సిన నీరు లేదు. సందిగ్ధంలో పడి ఒక్క క్షణం నిశ్చేష్టుడై నిలబడి పోయాడు ఎఱ్ఱమనుషుల నాయకుడు.

మండుతున్న ఈటెలను లాగి, సముద్రంలో పారేసి ఆజ్ఞ ఇవ్వసాగాడు.

అతని మాటలు ఎవ్వరూ వినిపించుకోవడం లేదు.

"రవ్...రవ్..." మంటూ పెద్దగా లేస్తున్నాయి మంటలు. ఈటెలు విసరడం మర్చిపోయి తోలు బట్టలు విప్పేసి తొక్కిసలాడుకొంటున్నారు.

"యిదే సమయం. విసరండి ఈటెలు." గర్జించాడు వృద్ధ నాయకుడు. పులిమీది పుట్రలా మరికొన్ని ఈటెలు ఎగిరాయి వారిమీదకు. వృద్ధ నాయకుడు హృదయపూర్వ కంగా నవ్వి నా భుజం తట్టాడు, "నీ మేలు మరిచిపోలేను మిత్రా!" అంటూ.

"నాయకా! తీరిగ్గా కృతజ్ఞతలు చెప్పదువు గాని, నువ్వు యిందాక చెప్పిన ఈతగాళ్ళేరి?"

"అందులో ఒకడు మరణించాడు, ముగ్గురే ఉన్నారు" అన్నాడు నాయకుడు.

"వెంటనే పిలువ్."

క్షణంలో ముగ్గుర్ని ముందుకి హాజరు పెట్టాడు నాయకుడు.

వారికి రహస్యంగా ఏదో చెప్పేను.

వాళ్ళు తల వూపి పడవ వెనుక భాగంలోంచి చటుక్కున సముద్రంలోకి దూకేరు.

ఈలోగా ఎఱ్ఱమనుషుల 'నాయకుడు మండే దుస్తుల్ని సముద్రంలో పారేసి, తన మనుషుల్ని హడావుడి లోంచి మేల్కొలిపాడు. తిరిగి ఈటెలు రాసాగాయ్.

“ఇక ఈటెలు ఎవరూ విసరకండి. ఆ చెక్కల గోడల వెనుక తాపీగా కూర్చోండి!” శాసించాను. పడవలోని ఆటవికుల నుండి ఎదురుదెబ్బలు తగలడం లేదు.

ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నారు చావగా మిగిలిన పదిమందీ ఎఱ్ఱమనుషులూ, వారి నాయకుడు.

రెండు క్షణాలు గడిచాయి.

అంతే...!! ఎఱ్ఱమనుషుల పడవ హఠాత్తుగా ఓ వారగా ఒరిగిపోయి సముద్రంలోకి తిరగబడింది. నా పెదవులపైన నవ్వు వెలిసింది.

దృఢకాయులైన ముగ్గురు ఈతగాళ్ళూ మంచి సమయంలో పడవను తిరగ్గొట్టేరు.

ఎఱ్ఱమనుషులు చెల్లాచెదరై తోక ముడుచుకుని ఈదుకుంటూ వెళ్ళిపోసాగారు.

“అందరూ లేవండి. నలుపే గెలిచింది. ఈత కొడుతున్న ఎఱ్ఱ శరీరాలపై ఈటెలు విసరండి.” అరిచాను.

మళ్ళీ ఈటెలు ఎగిరి ఎఱ్ఱమనుషుల వీపులమీద నాటుకున్నాయి.

“ఎఱ్ఱమనుషుల నాయకుడు కనపడ్డం లేదు.” అన్నాను శాన్యోరాతో.

"బ్రతికుంటే బజ్జీలు తినొచ్చని అనుకొని మునుగీత కొట్టి ఉడాయించుంటాడు." అంది శాన్యోరా నవ్వుతూ.

వృద్ధ నాయకుడు శాన్యోరాను, నన్నూ కలిపి చుట్టేసి కౌగలించుకున్నాడు.

* * *

సూర్యుడు నడి నెత్తిమీది కొస్తున్నాడు.

ఆకుల బుట్టల్లో ఉన్న పళ్ళు భోంచేసి, ఆటవికులతో పాటు పడవ అంతర్భాగంలో ఓ గంట విశ్రాంతి తీసుకున్నాం.

తర్వాత నాయకుడి పిలుపుమీద అంతా పడవ తట్ట మీదికి ఎక్కాం. తిమింగలం పడవకి సమాంతరంగా కట్టబడి ఉంది.

తోకకి అడ్డంగా పదునుగా చెక్కబడ్డ సన్నని పొడుగాటి పదునైన ఈటె గుచ్చి కదలకుండా అటూ ఇటూ తాళ్ళతో పడవమీద ఉండే కొయ్య గుంజకు కట్టేశారు.

"ఇప్పుడేం చేస్తారు? దాన్ని" అడిగాను నాయకుడ్ని.

"తలమీద కెక్కి మధ్యభాగంలో గొయ్యితీసి క్రొవ్వు తోడతాం." అన్నాడు నాయకుడు, విస్తుపోతూ వింటున్న నాకేసి నవ్వుతూ చూస్తూ.

మరి కొన్ని ప్రశ్నలు వేసి నా సందేహాలు తీర్చుకున్నాను.

కొద్ది నిముషాల తర్వాత నాయకుడి ఆధ్వర్యంలో పనులు చకచకా జరుగసాగాయ్.

ఓ పొడుగాటి తాడుతో, ఒక కొస పడవ మీదున్న కొయ్య గుంజకు కట్టేరు. నాయకుడు ఓ పారలాంటి పనిముట్టుని తీసుకుని ఆ తాడు రెండో కొస ఆధారంగా చేసు

కుంటూ పడవ అంచు మీదుగా వెళ్ళి అవతలివైపు దిగాడు సరిగ్గా ఆ తిమింగలం నెత్తిమీద.

జారిపోకుండా ఆ తాడు కొస అలాగే పట్టుకొని చేతిలోని పారతో నిలబడి తలను ఏ భాగంలో వ్రేటు వెయ్యాలా? అని పరీక్షించడం మొదలు పెట్టాడు. పాతబడిన యింటి గోడలలో గుప్తమైన బంగారం కోసం వెదికే వాడిలా నాయకుడు అతి జాగ్రత్తగా ఆ పని సాగిస్తున్నాడు.

మరో పదిహేను నిముషాల్లో ఆ తిమింగలం తల దొల్చి మూడడుగుల వెడల్పులో లోతైన గొయ్యి ఏర్పరచాడు.

ప్రత్యేకంగా మరో తాడు క్రిందకు దింపారు ఆటవికులు.

దానికి పారను కట్టేశాడు.

పారను పైకి చేదుకొని ఆ స్థానంలో ఈసారి బొక్కెన కట్టి క్రిందకు దింపారు ఆటవికులు. నాయకుడు తిమింగలం తలమీద నిలబడి ఆ బొక్కెనను గోతిలోకి దింపాడు.

తర్వాత బొక్కెనను అందులో కదిపి పైకి లాగమన్నాడు. పడవమీది ఆటవికులు చక చకా బొక్కెనను పైకి లాగారు.

శాన్యోరా, నేను ఆశ్చర్యపోతూ ఆ బాల్చీలోకి చూశాం.

ఇప్పుడా బొక్కెన పాలతో నిండిన కుండలా కనపడుతోంది!

సంతర్పణ కోసం నీళ్ళు మోసుకొచ్చి గంగాళాలలో పోసినట్టు దానిని కొయ్య తొట్టిలోకి నింపారు ఆటవికులు.

పని చకచకా సాగుతోంది!

నాయకుడు బొక్కెన తిమింగలం తలలో అమర్చడం—నాయకుడు చెప్పగానే దానిని పైకి లాగడం—క్రొవ్వును తొట్టెలోకి ఒంపడం... నిముష నిముషానికి మెల్లి మెల్లిగా తిమింగలం తైలంతో తొట్టెలు నిండుతున్నాయ్.

"తర్వాతేం చేస్తారు?" అడిగింది శాన్యోరా రెండు సిగరెట్లు పెదిమల మధ్య పెట్టుకొని ముట్టించి నాకోటిస్తూ.

సరిగ్గా... అదే సమయంలో...

"మిజోరా! నాయకుడు జారిపడి తిమింగలం తల కాయలో పడ్డాడు." అంటూ గగ్గోలు పెట్టసాగారు ఆట వికులు.

* * *

అదిరి పడ్డాను!... సిగరెట్టు సముద్రంలోకి విసిరేశాను.

"ఏం జరిగిందసలు?" కంగారుగా అడిగాను, ఎత్తైన పడవ అంచుమీంచి ఇంతకు ముందు నాయకుడు నిలబడిన ప్రదేశంవైపు చూస్తూ.

"మిజోరా! నాయకుడు మేం బొక్కెన దించుతూంటే పైకి చూస్తున్నాడు. అంతలో కాలు జారింది. అంతే! నూతిలోకి పడ్డట్టు దబ్బున లోపలికి పడ్డాడు.

"మిజోరా! వెంటనే ఏదో చెయ్యాలి. లేకపోతే ఊపిరి ఆడక నాయడుకు మాకు కాకుండా పోయే ప్రమాద ముంది."

చకచకా ఆలోచించసాగాను.

కంగారులో ఉపాయం తట్టలేదు.

"బొక్కెన ఆ గోతిలోకి వదిలితే అది పట్టుకుని పైకి రాగలదేమో." సన్నగా గొణిగాను. శాన్యోరా కలుగ జేసుకుంది.

"లాభం లేదు డియర్! లోపల కొట్టు మిట్టాడే మనిషికి పైన ఉన్న బొక్కన కనిపించే అవకాశం లేదు. అసలా స్థితిలో కళ్ళలోకి తిమింగలపు నూనె వెళ్ళకుండా కళ్ళు మూసుకుంటాడు. అయ్ గాట్ ఏన్ అయిడియా" అంటూ ఓ ఉపాయం చెప్పింది శాన్యోరా.

"బ్రిలియంట్ అయిడియా." శాన్యోరాను కౌగలించుకున్నంత పని చేశాను. చటుక్కన ఆటవికుల వైపు తిరిగాను.

"మీ దగ్గర ఎవరి వద్దనైనా కత్తి వుందా?"

బొడ్లోంచి ఓ చురకత్తి తీసి రివ్వున నావైపు విసిరాడు ఆటవికుల గుంపులోంచి ఒక వ్యక్తి.

చటుక్కన దాన్నందుకున్నాను నేర్పుగా.

ఇక ఆలస్యం చేయలేదు నేను. ఎత్తైన పడవ అంచు మీంచి నిలబడి దబ్బున సముద్రంలోకి దూకాను, తిమింగలం ప్రక్కగా.

జర్రున తిమింగలం తల క్రింది భాగంవైపు ఈదాను.

ఉజ్జాయింపుగా దాని తల సెంటర్ పాయింట్ వెదికేను.

హాల్వా కోసినట్టు దాని చుట్టూ క్రింది భాగాన్ని మూడడుగుల వెడల్పులో చురకత్తితో కోయసాగాను. అదే పరిధిలో అదే భాగంలో కత్తితో కన్నం చేయసాగాను.

మూడు నిముషాల్లో నా ప్రయత్నం ఫలించింది.

తిమింగలం ప్రసవించినట్లుగా జర్రున ఆ కన్నంలోంచి బయటపడ బోరాడు నాయకుడు. అతని ముఖం, శరీరం అంతా జిగురుగా తిమింగలపు క్రొవ్వుతో కలిపి వచ్చేసింది. నీటిలోకి రాగానే అతని భుజాన్ని ఓ చేత్తో గట్టిగా పట్టు

కొని, రెండు సార్లు జాడించేను. ఇప్పుడు క్రొవ్వు గివ్వు నీటిలో కలిసిపోయాయి. స్నానం చేసినంత శుభ్రంగా వున్నాడు నాయకుడు. ముఖం చేతులతో తుడుచు కున్నాడు.

భారంగా ఊపిరి పీలుస్తున్నాడు.

పడవపైనుంచి సంతోషంతో పిచ్చికేకలు వేస్తూ బల మైన త్రాడు విసిరారు ఆటవికులు. అప్పటికి బాగా తేరు కున్న నాయనుడు "మిత్రా! ఈ రోజు రెండు సార్లు రక్షించావ్. నీ రుణం తీర్చుకోలేను" అన్నాడు పైకి తేలి చేతులు నీటిపై తపతప లాడిస్తూ.

"నాయకా! దాన్నే ఛాందసం అంటారు మా భాషలో అవేవో పైన చెబుదువ్ గాని, తాడెక్కు ముందర" అన్నాను అతని నడుం తోస్తూ.

తడిసిన దుస్తుల్తో నాయకుడి వెనకే నేనూ తాడెక్కు సాగాను.

* * *

సాయంత్రానికల్లా, అంతా దీవికి చేరుకున్నాం.

శాన్యోరాతో కలిసి నేను చేసిన సాహసాలు నాయ కుడి పబ్లిసిటి వల్ల విని ఆ దీవిలో ఆడా, మగా మమ్మల్ని దేవుడూ, దేవతలా పూజించినంత పని చేసారు.

శాన్యోరా, నేనూ నాయకుడి కుటీరంలో కూర్చున్నాం. వీలు చూసుకుని నాయకుడ్ని అడిగేను.

"నాయకా! నీకు కొద్దో గొప్పో సహాయం చేశాను. నా కోరిక ఒకటి వుంది."

"దానికింత సందేహమా?" నాయకుడు గల గలా నవ్వుతూ అన్నాడు.

"అడుగు మిజోరాం! నీవు కోరితే కత్తితో పొడుచుకు చావమన్నా చస్తాను" అన్నాడు నా చేతులు పట్టుకొని.

ఆటవికులతో యింతే!

అనుమానిస్తే ప్రాణం తీస్తారు.

నమ్మితే ప్రాణం ఇస్తారు.

"అంత పైశాచిక కోరిక కాదు. మేము వెళ్ళిపోవాలి. రేపే మా ప్రయాణం ఏర్పాట్లు నువ్వు చెయ్యాలి." అన్నాను దృఢంగా.

వృద్ధ నాయకుడు ఎవరో వెనుక పాటుగా వచ్చి హఠాత్తుగా ఈటెతో పొడిచినట్టు అదిరి పడ్డాడు.

"మిజోరా! ఏమిటి నువ్వనేది?" వెలవెలపోయాడు నాయకుడు. "మేమేదైనా అపచారం చేసామా?"

ఆప్యాయంగా అతని భుజాలు రెండు చేతులతో పట్టుకున్నాను.

"అలాంటిదేం కాదు. దయచేసి ఎక్కువ ప్రశ్నలు వెయ్యొద్దు నాయకా! మేమొక అతిముఖ్యమైన కార్యం మీద బయలుదేరాం. అది సఫలీకృతమైతే, మేమాశించిన ప్రపంచం ఏర్పడితే, హెలికాప్టర్లో ఎగిరి వచ్చి కొన్ని నెలల పాటు నీ ఆతిథ్యం స్వీకరిస్తాము" కలవరించినట్లు గబగబా మాట్లాడాను.

నాయకుడికేం అర్థం కానట్లు నా వేపు చూసాడు.

"మిజోరా! తప్పదా?"

"నాయకా! నన్ను అర్థం చేసుకొని క్షమించాలి. ఈ దీవిలో—నీ స్నేహంలో ఏర్పడ్డ తియ్యటి అనుభూతులు మర్చిపోలేను ఎన్నటికీ."

నాయకుడు కొద్ది క్షణాలు మౌనంగా ఉండిపోయి తల పంకించాడు.

"ఓ సహాయం చెయ్యాగలను మీకు." అన్నాడు నిశ్శబ్దాని ఛేదిస్తూ.

"ఏమిటది?" అడిగాను కుతూహలంగా.

"యింతకు ముందు ఈ దీవిలో వుండి చచ్చిపోయిన మనిషికి ఓ యంత్రపు బోటు వుండేది. పశ్చిమ తీరాన పొదల మధ్య దాచాం దానిని. మీకు ఉపయోగపడుతుందేమో."

"మోటర్ బోట్." అంది ఆశ్చర్యంగా శాన్యోరా. ఆ ఒక్క మాట అర్థం అయి.

ప్రొఫెసర్ గదిలో డీసెల్ ఆయిల్ డబ్బాలు ఎందుకున్నాయో నా కిప్పుడు అర్థమైంది.

"ఎన్నాళ్ళయింది అక్కడ దాన్ని ఉంచి" అడిగాను జేబులోంచి సిగరెట్ పాక్ తీస్తూ.

"నెల రోజులయి వుంటుంది" చెప్పాడు నాయకుడు.

సిగరెట్టు ముట్టించేను. "శాన్యోరా! వాడకపోడం వల్ల దాని యింజన్ తుప్పు పట్టి ఉండాలి ఈపాటికి."

"భయంకర్! అది పని చేసేట్లు చెయ్యాలి మనం. నాలుగు తెడ్ల సహాయంతో అరేబియన్ సీ దాటి పోర్ట్ సూడాన్ వెళ్ళలేం." అంది శాన్యోరా దృఢంగా.

అంతలో జోనా రెండు కొబ్బరి బోండాలు తీసుకు వచ్చింది. మా ఇద్దరి చేతుల్లో పెట్టి నాయకుడి వెనక వెళ్ళి మౌనంగా నిల్చుంది.

"జోనా! మిజోరాం రేపు వెళ్ళిపోతున్నాడమ్మా!" భారంగా చెప్పాడు నాయకుడు కూతురి వేపు తిరిగి.

"విన్నాను బాబా! బయటి మనుషులను మనం నమ్మకూడదు. నిన్న ఏం పళ్ళు తిన్నామో మనం జ్ఞాపకం ఉంచు

కోము. బయటి మనుషులూ అలాగే మనసిచ్చిన మనుషులను త్వరగా మర్చిపోతారు."

జోనా మాటలకు నివ్వెర పోయాను.

ఒక ఆటవిక యువతికి యింతటి భావ పరంపరా?

నాయకుడిచ్చిన సంజాయిషీనే మళ్ళీ జోనాకిచ్చాను.

నిర్లిప్తంగా లోపలికి వెళ్ళిపోయిందామె.

"నాయకా! మేము అలా దీవి అంతా తిరిగి యంత్రపు పడవను కూడా పరీక్షించి వస్తాం." అంటూ లేచాను.

"అలాగే మిస్టర్! కొత్తవి రుచికరమైన తిమింగలపు మాంసంతో భోజనం. త్వరగా వచ్చేయండి."

బోటు వుండే ప్రదేశం గుర్తులు మరికొన్ని అడిగాను.

"మనిషిని పంపుతాను." అన్నాడు నాయకుడు.

"పర్వాలేదు" అన్నాను చెప్పమన్నట్టుగా.

చెప్పాడతను. వృద్ధ నాయకుడివద్ద శలవు తీసుకున్నాం.

"ఏమిటి జోనా చెప్పింది?" అడిగింది శాన్యోరా బయటికి రాగానే.

"మనం రేపు వెళ్ళిపోతున్నాం అని చెప్పాడు నాయకుడు. ఎందుకిద్దరూ? మిస్టోరాదీ, నాదీ ఒకటే ఒంటి రంగు. ఆ తెల్ల దొరసానిని మాత్రం యివ్వాళే తోలేస్తే బావుంటుందేమో అంది జోనా." అన్నాను నవ్వుతూ.

"యూ్యా లస్టీ రాట్" కోపంగా చెయ్యెత్తింది శాన్యోరా.

"నన్ను చంపక డార్లింగ్! డైరీలోని ఆటవిక భాషను నేర్చుకోక పోవడం నీ ఖర్మ!" అన్నాను పైకెత్తిన ఆమె చేతిని, నా నడుం చుట్టూ వేసుకొని ముందుకి నడిపిస్తూ.

మోటర్ బోట్ నా మెదడులో మెదుల్తోంది.

(సశేషం)